

Jiří Paroubek: Cenzura, ničení akademických svobod a zastrašování

- CZ24 News | 17. března 2023

ČESKO: Když jsem kdysi studoval únorové události roku 1948, tak kromě jiných odporností, které se v té době přihodily, jako bylo např. revoluční a tedy neústavní vytvoření akčních výborů NF, které likvidovaly politické oponenty nastupující totalitní moci, jsem si povšiml jednoho momentu. Prezidenta republiky Beneše ve vrcholu únorové krize navštívila delegace odborářů. Samozřejmě těch, kteří podporovali komunistický puč. A byli k prezidentovi vysláni právě probíhajícím Sjezdem závodních rad. Mluvčím těchto „odborářů“ byl jakýsi Kozelka, který pak za odměnu markýroval jakousi práci v odborech (samozřejmě dobře placenou) až do konce svého života. A ve vrcholu únorové krize se dožadoval, aby prezident Beneš přijal demisi ministrů nekomunistických stran. Prezident Beneš opáčil: „Nejsme tak daleko, aby o tom, kdo bude ve vládě, rozhodovala ulice“. Tím mise této nátlakové skupiny skončila. To, že únorová krize skončila vítězstvím komunistů, bylo přesto dáno především mobilizací ulice, které nekomunistické strany nebyly schopné čelit.

Současná vládní moc jde na věc podobným způsobem. Volební akce před druhým kolem prezidentské volby, které pořádal A. Babiš, napadaly gerilové bojůvky milionchvilkařů. A to tak důsledně, že A. Babiš musel dva závěrečné mítinky zrušit. Napadat mítinky politických soupeřů je něco, co se v demokratických zemích neděje. Možná bývá tolerováno jen napadání volebních či jiných mítinků úplné krajní pravice anebo fašistů. To se snad ještě dá pochopit, pokud de facto organizátoři takových mítinků sami často vyhrožují násilím vůči svým politickým oponentům.

Ale studenti mé alma mater, Vysoké školy ekonomické, kteří svolali ve středu v poledne protestní shromáždění proti docentu Miroslav Ševčíkovi, děkanovi Národohospodářské fakulty VŠE, vlastně chtěli jít stejnou cestou, jakou šel kdysi neblaze proslulý a dnes zcela zapomenutý Kozelka. A jakou šli před nedávnem také milionchvilkaři. Za pár dní by možná titíž studenti chtěli protestovat proti navyšování plateb za ubytování na kolejích...

Přiznám se, že jsem s jistými obavami čekal, jak celá akce dopadne, zda bude masová či nikoliv. ČT ve svých relacích přímo anoncovala tuto akci dopředu zřejmě proto, aby byla hojně navštívena. Ze záběrů ČT, tedy média, které se významně podílí na skandalizaci doc. Ševčíka, bylo zřejmé, že se akcí nezúčastnili vysněné stovky či tisíce, ale slabé tucty osob. A to ještě ze záběrů televizních kamer bylo zřejmé, že řada těch, kteří na „protest“ proti Ševčíkovi přišli, jsou vlastně jeho podporovatelé.

Prostě, tato nátlaková akce skončila úplným fiaskem. Což mezi námi není dobrá vizitka ani pro svolavatele, ani pro ČT.

Nedávný průzkum, který provedla agentura SANEP, dvě třetiny respondentů považují za hlavního dezinformátora současnou vládu. A téměř 57% respondentů se domnívá, že se do naší společnosti vrací cenzura a omezování svobody slova. Chápu, že vládní moci pije krev doc. Ševčík, který je dokonce děkanem NH fakulty prestižní VŠE. Po profesoru Drulákovi, který byl vypuzen z akademické sféry, protože projevoval názory mimo mainstream – vládní a mediální – a docentu Hrubcovi, který byl vypuzen z vysoké školy, kde vyučoval, pro objektivní vztah k Číně, by toto byl další případ likvidace akademického funkcionáře. Je to jasný, nepřehlédnutelný útok na akademické svobody. A smysl tohoto útoku je jediný: Zastrážit jiné akademické funkcionáře, ale také prosté občany, aby si snad nedopřávali luxus vlastních názorů. Je to odporné, kam až současná vládní garnitura došla. A kam až došla některá média, vedená veřejnoprávní ČT, která vyvolávají skandalizační akce ve vztahu k politickým odpůrcům této vlády. Nyní si vzala tato média na paškál doc. Ševčíka. Zfanatizovaná

část studentů, která se chová lůzoidně, se nechala vyhecovat. Naštěstí naprostá většina studentů projevila rozumný názor a mítinku, svolaného studentskými jakobíny, se nezúčastnila. Zaplať pánbůh za to.

Pokud by se snad Akademický senát NH nechal zatlačit bezohledným nátlakem, který probíhá, k odvolání děkana Ševčíka, bude třeba svolat protestní shromáždění všech opozičních sil proti cenzuře a za zachování akademických svobod v naší zemi.

Smutnou postavou celého příběhu je ovšem rektor VŠE, Dvořák. Tento člověk de facto potírá akademické svobody, a proto by jej měla široká veřejnost začít vyzývat, aby okamžitě odstoupil ze své funkce. Neradi bychom se přeci vraceli do časů skandalizace akademických funkcionářů, která v masovém měřítku probíhala po výše již zmíněném převratu v únoru 1948.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)